

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-465/05)

(2006/C 60/46)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 23 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez E. Traversę i E. Montaguti, działających *Repubbliche carattere peñomocników*, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że Republika Włoska stanowiąc, iż

- działalność polegająca na świadczeniu prywatnych usług ochrony może być wykonywana tylko po złożeniu przyrzeczenia lojalności Republice Włoskiej;
- działalność polegająca na świadczeniu prywatnych usług ochrony może być wykonywana wyłącznie za zgodą prefekta;
- ważność wymienionej wyżej zgody ogranicza się do określonego terytorium, a jej wydanie uzależnione jest od liczby i wielkości przedsiębiorstw ochroniarskich działających na tym terytorium;
- przedsiębiorstwa świadczące prywatne usługi ochrony obowiązane są dysponować lokalem w każdej z prowincji, w której wykonują swoją działalność;
- każdy z członków personelu zatrudnionego w takich przedsiębiorstwach powinien być indywidualnie upoważniony do świadczenia usług ochrony;
- aby uzyskać zgodę przedsiębiorstwa świadczące usługi ochrony muszą zatrudnić minimalną/maksymalną ilość osób;
- prywatne przedsiębiorstwa świadczące usługi ochrony obowiązane są złożyć kaucję w lokalnym oddziale *Cassa depositi e prestiti*;
- ceny za wykonanie prywatnych usług ochrony ustalane są za zezwoleniem prefekta w ramach określonych limitów

uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 43 WE i art. 49 WE.

2. obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Działalność polegająca na świadczeniu prywatnych usług ochrony nie stanowi swojego bezpośredniego uczestnictwa w wykonywaniu władztwa publicznego. Dlatego też nie można

zastosować do tej działalności przewidzianych w art. 45 WE i 55 WE wyjątków w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług.

- 1) Obowiązek złożenia ślubowania stanowi przeszkodę, która nie jest ani uzasadniona ani proporcjonalna w odniesieniu do jej celu i rodzaju działalności polegającej na zawodowym świadczeniu usług ochrony. Wymóg złożenia formalnego przyrzeczenia utrudnia dostęp do włoskiego rynku prywatnych usług ochrony przedsiębiorstwom wspólnotowym zniechęcając całkowicie okazjonalnych usługodawców do świadczenia tego typu usług.
- 2) Wymóg uzyskania koncesji na świadczenie we Włoszech prywatnych usług ochrony nieuwzględniający podobnych wymogów, którym usługodawca podlega w Państwie Członkowskim jego siedziby stanowi nieuzasadnioną przeszkodę dla swobody świadczenia usług.
- 3) Wspólnotowe przedsiębiorstwo świadczące usługi w omawianym sektorze, które zamierza prowadzić działalność we Włoszech na określonej wielkości terytorium obowiązane jest uzyskać tyle koncesji, ile jest prowincji, na terenie których zamierza świadczyć usługi (we Włoszech są 104 prowincje). Właściwy organ (prefekt) może odmówić udzielenia takiej koncesji z uwagi na liczbę i wielkość przedsiębiorstw już działających na takim terytorium.
- 4) Przedsiębiorstwo, które zamierza prowadzić działalność na terenie Włoch obowiązane jest dysponować taką ilością lokali, jaka jest ilość przyznanych mu koncesji i objętych nimi prowincji, mimo że nie jest to potrzebne do świadczenia usług. Obowiązek tego rodzaju zaprzecza swobodzie świadczenia usług, albowiem oznacza on, że podmiot świadczący usługi transgraniczne musi mieć siedzibę we Włoszech.
- 5) W przypadku okazjonalnego świadczenia usług ochrony włoskie przepisy wymagają, by każda z osób zatrudnionych była indywidualnie upoważniona do wykonywania działalności we Włoszech nie uwzględniając w ogóle kontroli, jakiej podlega każde przedsiębiorstwo świadczące usługi ochrony w Państwie Członkowskim pochodzenia.
- 6) Koncesje udzielane przez prefektów mogą oznaczać minimalną/maksymalną liczbę osób zatrudnianych przez przedsiębiorstwo. Niezastosowanie się do tego wymogu pociąga za sobą cofnięcie koncesji. Przepisy takie stanowią przeszkodę dla swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług z uwagi na to, że mogą one uczynić omawiany rynek całkowicie niedostępnym dla małych przedsiębiorstw.
- 7) Przewidziany przepisami włoskimi obowiązek złożenia przez przedsiębiorstwa świadczące prywatne usługi ochrony kaucji w *Cassa depositi e prestiti* nie uwzględnia podobnych — pod względem celów, jakim służą — wymogów nakładanych na takie przedsiębiorstwa w Państwach Członkowskich ich siedziby.

8) Ograniczenia w swobodnym ustalaniu cen stanowią dalszą przeszkodę zarówno dla swobody przedsiębiorczości, jak i swobody świadczenia usług. Nowy usługodawca, który usiłuje wejść na dany rynek musi stawić czoło konkurentom, a wysokość ceny odgrywa istotną rolę przy pozyskiwaniu klientów.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 19 października 2005 r. w sprawie T-415/03 Cofradia de Pescadores „San Pedro” de Bermeo i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wpieranej przez Komisję Wspólnot Europejskich, wniesione przez Cofradia de Pescadores „San Pedro” de Bermeo i in. w dniu 9 stycznia 2006 r.

(Sprawa C-6/06 P)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Hamburg z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie Willy Kempter KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(2006/C 60/48)

(Język postępowania: hiszpański)

(Sprawa C-2/06)

(2006/C 60/47)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 4 stycznia 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Hamburg z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie Willy Kempter KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas.

Finanzgericht Hamburg zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy weryfikacja i zmiana ostatecznej decyzji administracyjnej w celu uwzględnienia dokonanej w międzyczasie przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wykładni odnośnych przepisów prawa wspólnotowego wymaga, aby zainteresowany zaskarżył decyzję do sądu powołując się na prawo wspólnotowe?
2. Czy podanie o weryfikację i zmianę ostatecznej decyzji administracyjnej sprzecznej w prawem wspólnotowym, niezależnie od warunków sformułowanych w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 13 stycznia 2004 r. w sprawie C-453/00, jest ze względu na nadrzędnych wynikających z prawa wspólnotowego ograniczone w czasie?

W dniu 19 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Cofradia de Pescadores „San Pedro” de Bermeo i in., reprezentowanych przez adwokatów E. Garayara Gutiérreza, G. Martíneza-Villaseñora, A. Garcíę Castilla i M. Troncosa Ferrerę, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzeciej izba) z dnia 19 października 2005 r. w sprawie T-415/03 Cofradia de Pescadores „San Pedro” de Bermeo i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej wspieranej przez Komisję Wspólnot Europejskich.

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

1. uznanie odwołania za dopuszczalne;
2. w konsekwencji, uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 października 2005 r. w sprawie T-415/03;
3. uwzględnienie żądań skarżących przedstawionych w pierwszej instancji, mianowicie:

— stwierdzenie, że Rada, przenosząc na podstawie rozporządzeń nr 3074/95, nr 390/97, nr 45/98, nr 48/1999, nr 2742/1999 i nr 2848/2000 część kwoty połowowej sardeli przyznanej Republice Portugalskiej w strefie ICES IX na rzecz Republiki Francuskiej, tak iż kwota ta mogła być poławiana w strefie ICES VIII, spowodowała powstanie odpowiedzialności pozamownej Wspólnoty oraz naruszyła art. 161 ust. 1 lit. f) Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej do Wspólnot Europejskich, jak i zasadę względnej równowagi i zasady pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ zmniejszyła przypadający Hiszpanii udział procentowy w ogólnym dopuszczalnym połowie sardeli a także udział uprawnionej floty w połowach sardeli dokonywanych w strefie ICES VIII za w latach od 1996 r. do 2000 r.;